

FYLKESNEMNDA FOR BARNEVERN OG SOSIALE SAKER

ROGALAND

Den 27.06.2008 ble det fattet vedtak i Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker

Sak nr.: 08/015

Fylkesnemndsleder:
Tom B. Danielsen

Fagkyndig medlem:
Thor Brunvær
Solfrid H. Larsen

Spesialpedagog
Psykiater

Alminnelig medlem:
Britt Bjoland Lode
Per Furenes

Offentlig part: Vindafjord kommune, barneverntjenesten
Prosessfullmektig: Advokat Bjørn O. Vikse

Privat part: Trude Monica Hansen
Prosessfullmektig: Advokat Trond Hjelde

Privat part: Rune Leander Hansen
Prosessfullmektig: Rettshjelper/jurist Helene Cameron

Privat part: Gudmund Cusanus Hansen
Prosessfullmektig: Advokat Odd Arild Helland

Rett kopi bekrefte

Dato: 30.06.08

Sign: R. Guttormsen
 e J.

Trude Monica Hansen (mor) er født 9. august 1968. Rune Leander Hansen (far) er født 6. desember 1955. De er begge født og oppvokst i Trøndelag. Mor og far er hjemmearbeidende. Far har også uførepensjon. De har 10 barn sammen. To av barna er myndige. Dette er Balder og Idun. De umyndige barna er:

Gudmund Cusanus Hansen, født 1991
Frøydis Hansen, født 1993
Stauda Sofie Hansen, født 1997
Alfredo Ao Hansen, født 1999
Mariel Rose Hansen, født 2001
Urdal Lilje Hansen, født 2003
Solborg Sera Hansen, født 2006
Guttebarn (Tormod), født 2008

Familien har bodd på flere steder. Mor har født barna hjemme. Barna har ikke gått på skole, men fått hjemmeundervisning. Ordinært vaksinasjonsprogram er ikke blitt fulgt. Det har vært reist spørsmål om barna har gode nok oppvekstforhold. Det har vært uenighet og dels konflikter mellom familien og noen av kommunene den har bodd i.

I 1996 flyttet familien til Sveio kommune. Barneverntjenesten der foretok en formell undersøkelsessak. Den 7. januar 1998 ble undersøkelsessaken henlagt uten at det ble pålagt hjelpetiltak for familien.

I 2002 kjøpte familien et småbruk i Vindafjord kommune. Barneverntjenesten har vært bekymret for barna. Det har vært vanskelig å komme i posisjon til foreldrene. Kommunen oppnevnte psykiater Kirsten Westlye til å utrede mor og fars omsorgskompetanse. Psykiateren utredet saken uten å ha hatt samtaler med foreldrene. Den 7. september 2007 konkluderte Westlye på følgende måte:

- Gudmund f. -91, Frøydis f. -93, Sofie, f. -97, Alfredo f. -99, Mauriel Rose f. -01, Urda Lilje f. -03 og Solborg Hansen f. -06 lever alle i en omsorgssituasjon som innebærer mangel på struktur, forutsigbarhet og følelsesmessig trygghet.
- Barna oppdras med fysisk straff som sanksjonsmåte. Dette er skadelig og ikke minst ulovlig.
- Barnas far har en sterkt avvikende personlighet preget av storhetsideer om seg selv, et ekstremt kontrollbehov, paranoiditet overfor andre og især "det offentlige" og liten evne til innlevelse i barnas (andres) tanker og følelser. Han evner også i liten grad å ta hensyn til barnas behov og sette egne behov til side.
- Mye tyder på at barnas mor underkaster seg sin ektefelle, og at hennes muligheter for eventuelt å kompensere for farens skadelige påvirkning er liten.
- Foreldrene vil være ute av stand til å samarbeide med barneverntjenesten om evt. hjelpetiltak. For øvrig kan jeg heller ikke se hjelpetiltak som kan være egnet til å bedre barnas mangelfulle omsorgssituasjon."

Familiens eldste barn, Balder opponerte mot forholdene i hjemmet. Dette førte til at faren ikke ville ha ham boende hjemme. Balder forlot følgelig hjemmet. Idun reagerte

sterkt på dette og valgte å følge sin eldre bror ut av hjemmet. Disse to barna begynte på Steinerskolen i Haugesund. Det viste seg at de begge hadde et alminnelig godt grunnlag til å begynne på videregående skole. Balder har sluttet på Steinerskolen. Han skal nå begynne på en annen videregående skole. Idun har også sluttet på Steinerskolen og går nå på en landbruksskole. Gudmund går på Steinerskolen og bor på hybel i Haugesund med støtte fra det offentlige.

Barneverntjenestens fokusering på familien økte fra 2007. Far ble tvangsinnlagt i begynnelsen av 2007, men klaget til kontrollkommisjonen og ble utskrevet etter få dager. På samme tid ble familien oppsøkt av barneverntjeneste og politi. Situasjonen var vanskelig. Etter råd fra politiet forlot de offentlige representantene stedet uten at det ble iverksatt konkrete tiltak.

Etter at sak om omsorgsovertakelse var reist, nærmere bestemt i februar 2008, tok mor med seg barna og reiste til en venninne i Grue kommune på Finnskogen. Mor og barn har siden den gang bodd på dette stedet. Mor har fått hjelp av Idun og barnas farmor. Like etter flyttingen dukket far opp og ønsket å ta med seg barna tilbake til Vindafjord. Det ble en del tumult i den forbindelse. To motorkjøretøy ble skadet. Det endte imidlertid med at far returnerte til Vindafjord uten barna.

Mor var høygravid da hun flyttet til Grue kommune. I ettertid (april) fødte hun et guttebarn som skal få navnet Tormod. Barneverntjenesten i Grue har oppsøkt mor. De har ikke funnet grunnlag for å gripe inn på barnevernfaglig grunnlag. Forholdet mellom mor og mors venninne på Finnskogen er blitt noe anstrengt i den senere tid. Det nyfødte barnet ble forkjølet. Mor og hennes venninne ble uenige om det var nødvendig å tilkalle lege. Mor vil derfor, som en midlertidig løsning, flytte til en annen venninne i Hordaland. Denne venninnen driver et gårdsbruk.

Saken ble behandlet i fylkesnemnda i dagene 16., 17., 18., 19. og 20. juni 2008. Partene og prosessfullmektigene var til stede i møtet. Partene ga forklaring og det ble avhørt 13 vitner. Det var oppnevnt talsperson for barna. Da denne ikke hadde kommet i posisjon til å snakke med barna, ble de aktuelle barn gitt anledning til å uttale seg til representanter fra Grue kommune. En av disse representantene ga forklaring til fylkesnemnda. Det ble foretatt slik dokumentasjon som fremkommer i møteboken.

Vindafjord kommune har i det vesentligste anført:

Det er alvorlige mangler ved den daglige omsorgen som barna får og alvorlige mangler i forhold til den personlige kontakt og trygghet som barna trenger etter sin alder og utvikling.

Rune Leander Larsen (far) har en alvorlig psykiatrisk diagnose. Han opptrer på en patriarkalsk og tyrannisk måte. Han har feilaktige forestillinger om sin egen storhet. Han er undertrykkende både overfor barn og ektefelle. Han har en total mangel på empati. Hans væremåte er skadelig for samtlige barns utvikling. Han har allerede ødelagt sitt forhold til sine tre eldste barn.

Far ønsker at familien skal bo langt borte fra folk. Familiens kontakt med andre

mennesker skal bestemmes av ham. Han forbeholder seg også retten til å kontrollere hva barna leser og hva barna snakker om. Far bruker store deler av dagen til å skrive dagbøker som han legger ut på Internett. De siste månedene har han lagt ut hele 350 sider med notater. Hans ivaretagelse av materielle forhold som hus, klær o.s.v. er blitt sterkt preget av dette og lider av alvorlige mangler. Samtlige barn har hatt hjemmeundervisning. Dette er ikke ulovlig, men har ført til at barna får liten kontakt med omverdenen. Far har ikke satt i verk tiltak for å kompensere for dette. Dette vil få som konsekvens at barna blir stående uten tilstrekkelig grunnlag (sosialisering) til å møte den alminnelige verden som voksne. For å håndheve sine rigide grenser har far systematisk anvendt vold som oppdragelsesmetode. Hans ektefelle er også blitt utsatt for vold. Far har hatt kontroll på familiens økonomi. Denne er blitt styrt i tråd med hans oppfatning og prioriteringer – en prioritering som ikke har vært til barnas beste.

Det har vært dårlig struktur i hjemmet. Måltider og leggetider for barna inngår ikke i noe fast mønster. Far har ikke prioritert å reparere vannforsyningen til hjemmet. Det har vært konflikter med barneverntjenesten. Barna er blitt involvert i konflikten. De er blitt lært at barneverntjenesten er familiens verste fiende.

Trude Hansen (mor) har forholdt seg passiv overfor fars uakseptable væremåte. Hun har således latt de uholdbare forholdene få fortsette. Dette må hun nå ta ansvar for. Hennes unnlattelse av å gripe inn har vært skadelig for barna. Hun burde satt en stopper for de uakseptable forholdene for lenge siden.

Mor og barn har nå nærmest flyktet til Grue i Finnskog. Barna ble involvert i flukten. Dette må ha skapt betydelig engstelse hos dem. Mors handlemåte er skadelig for barna. Mor har hindret far i å få ha kontakt med sine barn. Det har vist seg at mor rømte til en situasjon som var høyst uklar. Man har nå fått opplysninger fra mors venninne på Grue gående ut på at mor ikke har maktet å skape noen god struktur for barna der. Mor er i konflikt med venninnen på Grue. Mye tyder på at mor har rømt til en tilsvarende situasjon som den hun forlot. Mors handlemåte er uansvarlig, særlig når man tar i betraktning at hun har ansvaret for åtte barn. Mor har ikke hatt evne eller vilje til å gjøre noe annet enn å flykte fra far. Hun har ingen trening i å være ansvarlig og selvstendig. Dette gjelder i forhold til seg selv og i forhold til barna.

Verken mor eller far har de nødvendige kvaliteter til å være omsorgspersoner for barna. Dette gjelder også om de bor sammen. Historien bekrefter dette. Bruddet mellom mor og far er neppe endelig. Mor har rømt fra far tidligere. Hun har alltid flyttet tilbake. Det samme vil antakelig skje nå.

Barneverntjenesten har i lang tid forsøkt å sette inn hjelpetiltak. Både mor og far har avvist hjelp. Ingen av dem innser nødvendigheten av at det gjøres noe. Det er derfor utelukket at det kan skapes tilfredsstillende forhold ved hjelpetiltak. Det er ikke bare nødvendig men også til barnas beste at omsorgen nå blir overtatt av det offentlige.

Barneverntjenesten akter å plassere barna i fosterhjem. Man har mulighet til å plassere dem i Bergen, i SOS Barnebyer. Dette er en type fosterhjem der barna bor i hjemmet hele tiden. Fosterforeldrene kan byttes ut i ferier eller lignende. Samtlige barn med unntak av Gudmund og barn født april 2008 bør plasseres der. Gudmund bør få fortsette på Steinerskolen i Haugesund. Det nyfødte barnet bør plasseres i et

ordinært fosterhjem. Barna bør ikke plasseres i fosterhjem hos mor. En slik ordning vil ikke være i barnas interesse. Mor kan dessuten ikke godkjennes som fosterhjem.

Barna bør få samvær med foreldrene etter omsorgsovertakelsen. Det bør settes inn tilsyn under samvær. Foreldrene bør få samvær med barna seks ganger i året med fire timer hver gang. Mor og far bør ha separate samvær. Barneverntjenesten må få bestemme hvor samværene skal finne sted og at samvær skal utøves med flere av barna samtidig.

Vindafjord kommune har nedlagt denne påstand:

1. Vindafjord kommune v/barneverntjenesten overtar omsorgen for:
  - a) Gudmund Cusanus Hansen, f. 10.05.91
  - b) Frøydis Hansen, f. 25.12.93
  - c) (Stauda) Sofia Hansen, f. 24.05.91
  - d) Alfredo Ao Hansen, f. 17.08.89
  - e) Mariell Rose Hansen, f. 21.12.01
  - f) Urda Lilje Hansen, f. 14.06.03
  - g) Solborg Sera Hansen, f. 28.02.06
  - h) Gutt, f. 15.04.08

2. Barna plasseres i fosterhjem, jf. bvtjl. § 4-14, a.

3. Trude Hansen gis rett til samvær med barna 6 ganger pr år, 4 timer hver gang.

Barneverntjenesten kan bestemme at samvær skal utøves med flere av barna samtidig.

4. Rune Hansen gis rett til samvær med barna 6 ganger pr år, 4 timer hver gang.

Barneverntjenesten kan bestemme at samvær skal utøves med flere av barna samtidig.

5. Barneverntjenesten avgjør hvor samværene skal finne sted.

Barneverntjenesten har rett til å sette inn tilsyn under samværene.

Trude Monica Hansen har i det vesentligste anført:

Hun har flyttet ut av hjemmet. Hun skal vurderes som omsorgsperson i forhold til det enkelte barn. Dette er ikke blitt gjort. Saken er utilstrekkelig opplyst. Saken bør derfor avvises fra behandling i fylkesnemnda. Under enhver omstendighet er det ikke tilstrekkelig grunnlag for å ta barna fra henne. Hun er ikke lik far. Hun har god omsorgsevne. Hennes opptreden i nemnda bekrefter dette. At omsorgsevnen er god, blir bekreftet av andre opplysninger i saken. Hun har evne og vilje til å se barnas

behov. Hun har funnet seg i mye opp gjennom årene, men når de eldste barna ble avvist fra hjemmet av far, tok hun affære og flyttet ut. Dette er et endelig skritt. Det foreligger ingen mulighet for at hun vil flytte sammen med far igjen. Barna er enige med henne. Hun har støtte hos barnas besteforeldre og i et godt nettverk. De voksne barna ønsker å hjelpe henne fremover. De voksne barna er glad i sine søsken og ønsker å holde familien sammen med mor som omsorgsperson.

Det oppstod noe turbulens da hun tok det avgjørende skritt og flyttet ut av hjemmet. Dette må anses som en ekstraordinær situasjon som ikke vil vedvare. Opplysningene fra mors venninne på Finnskogen om at forholdene er ustrukturerte, må ses i lys av dette. Venninnen er dessuten en meget spesiell person. Man bør ikke legge særlig vekt på hva hun mener om saken. Det må tas i betraktning at hun (mor) var gravid da hun flyttet og at hun store deler av tiden på Grue Finnskog har hatt ansvaret for et nyfødt barn. Hun har hatt kontakt med barneverntjenesten på Grue for å få hjelp, uten å få det. Barneverntjenesten i Vindafjord har heller ikke framsatt noe tilbud om hjelp etter at hun reiste. De burde ha gitt et signal om hjelp ettersom situasjonen er blitt slik som barneverntjenesten lenge har ytret ønske om - nemlig at far ikke skal ha del i den daglige omsorgen av barna. Totalt sett er det grunnlag for å si at hun har klart den vanskelige situasjonen godt. Barneverntjenesten i Vindafjord bør nå skaffe mor og barn en bolig. Annen hjelp vil også kunne bli aktuelt særlig i en overgangsperiode.

Dersom det skulle bli fattet vedtak om omsorgsovertakelse bør barna plasseres hos henne inntil hun har avklart forholdet til far. Det er allerede reist sak etter barneloven. Det er overveiende sannsynlig at hun vil få medhold i denne saken. Et opplegg med plassering hos henne (biologisk mor) vil være til barnas beste.

Alternativet vil være å flytte til SOS Barnebyer i Bergen. Dette blir karakterisert som et fosterhjem, men er vel mer å anse som en institusjon. Det vil være bedre for barna at familien blir holdt familien sammen med henne (mor) som omsorgsperson.

Dersom det blir en ordinær omsorgsovertakelse bør hun få mer samvær enn far. Det vil ikke være nødvendig å sette inn tilsyn overfor henne ved samvær. Nemnda bør også vurdere om de voksne barna, Balder og Idun, skal få eget samvær.

Trude Monica Hansen har nedlagt denne påstand:

- I. Prinsipalt:
Saken avvises i forhold til mor.
- II. Subsidiært:
Begjæringen tas ikke til følge i forhold til mor.
- III. Atter subsidiært:
Barna plasseres hos mor.
- IV. Endelig:
Mor skal ha vanlig samværsrett med barna. Samværene skal bekostes av

barneverntjenesten.

Rune Leander Hansen har i det vesentligste anført:

Betingelsene for omsorgsovertakelse er ikke oppfylt. Det har vært god struktur i hjemmet. Hjemmeundervisningen har fungert godt. Barna har hatt normal omgang med mennesker og miljø i bygda. Han har kjørt barna på forskjellige aktiviteter. Han har ikke brukt vold i oppdragelsen av barna. Barna fremstår i dag som veltilpassede. Dette viser at omsorgssituasjonen ikke har vært slik barneverntjenesten hevder.

Det er på det rene at han har levd på annen måte enn folk flest. Prioriteringene har vært utradisjonelle. Han er likevel mild og kjærlig med sine barn. Av sin tidligere advokat fikk han råd om å ikke samarbeide med barneverntjenesten. Han ser nå at dette blir feil og ønsker å samarbeide med barneverntjenesten fremover. Det vil kunne skapes tilfredsstillende forhold for barna dersom han overtar omsorgen for dem. At han får den daglige omsorgen vil også være til barnas beste. Det ligger en egenverdi for barna å få vokse opp hos sin far. Samtlige barn har god tilknytning til ham. Barnas følelsesmessige tilknytning til sin far må tillegges betydelig vekt.

Dersom det blir fattet et vedtak om omsorgsovertakelse bør han få betydelig mer samvær enn kommunen foreslår. Det er ikke grunnlag for å sette inn tilsyn under hans samvær. Man kan ikke sette inn tilsyn for sikkerhets skyld. Tilsynet må være nødvendig. Det er det ikke holdepunkter for. Man må legge vekt på at han har fulgt barna hele livet og at barna er knyttet til ham. For lite samvær vil bryte det gode forholdet barna har til familien. Samværene bør fastsettes ved nemndas skjønn.

Rune Leander Hansen har nedlagt denne påstand:

1. Vindafjord kommunes forlag til vedtak om omsorgsovertakelse, tas ikke til følge for noen av barna.
2. Subsidiært:
Dersom omsorgen overtas av det offentlige skal barna ha samvær etter fylkesnemndas skjønn dog i større utstrekning enn seks ganger i året med fire timer hver gang.

Gudmund Cusanus Hansen har i det vesentligste anført:

Det er ikke grunnlag for å frata mor den daglige omsorgen for barna. Under enhver omstendighet må han og det yngste barnet få bli hos mor. Hele familien ønsker å støtte mor. Barneverntjenesten i Vindafjord bør gjøre det samme.

Han ønsker ikke å bli sendt til et fosterhjem i Bergen. Han bor i Haugesund og ønsker å forsette med det slik at han kan få fullføre den videregående skole på Steinerskolen. Det vil være galt av barneverntjenesten å sette inn tvangstiltak overfor

en gutt på 17 år som klarer seg godt. Mor gir ham forsvarlig omsorg i forhold til de behov han har. Det vil således være mer enn nok at det settes inn hjelpetiltak.

Dersom det skulle bli fattet vedtak om omsorgsovertakelse, er kommunens samværsforslag for knapt. Det er ikke tilstrekkelig å vise til at forslaget er et minimumssamvær. Nemnda skal fastsette riktig samvær for hvert barn. Han ønsker samvær med de øvrige barna i familien dersom omsorgen for disse overtas.

Gudmund Cusanus Hansen har nedlagt denne påstand:

1. Barneverntjenestens begjæring tas ikke til følge.
2. Samvær fastsettes etter nemndas skjønn.

Fylkesnemnda skal bemerke:

Det er i utgangspunktet best at barn får vokse opp hos sine biologiske foreldre. Det er kun når omsorgen ligger under lovens minimumskrav og hjelpetiltak ikke vil føre frem, at omsorgen kan overtas av det offentlige. Dagens forhold skal legges til grunn for vedtaket. Fylkesnemnda kan vurdere alle sider av saken. Sakens faktiske, rettslige og skjønnsmessige sider er således vurdert.

Hovedspørsmålet i saken er om Vindafjord kommune skal kunne overta den daglige omsorgen for Trude Monica og Rune Leander Hansens åtte umyndige barn. Betingelsene for omsorgsovertakelse er å finne i bvl. § 4-12, 1. ledd. Det følger av bestemmelsens annet ledd at nemnda også må vurdere om en omsorgsovertakelse er nødvendig, hensiktsmessig og til det enkelte barnets beste. Om det kan skapes tilfredsstillende forhold for barna ved hjelpetiltak, skal også vurderes.

Når fylkesnemnda vurderer om lovens grunnvilkår for omsorgsovertakelse er oppfylt, skal det legges avgjørende vekt på om foreldrenes omsorgsevne er tilstrekkelig til å ivareta det/de aktuelle barn sitt/sine omsorgsbehov. Dersom barnet/barna det er tale om, har særlige omsorgsbehov, vil dette få betydning for hvilket krav som må stilles til omsorgsevnen. Spørsmålet om det er alvorlige mangler ved den daglige omsorg eller alvorlige mangler i forhold til den personlige kontakt og trygghet som barnet trenger etter sin alder og utvikling, skal vurderes opp imot de utfordringer det konkrete tilfelle reiser – altså hvor omsorgskrevene barnet/barna er.

Det er ikke foretatt utredning av det enkelte barns omsorgsbehov. Det er imidlertid ikke sannsynlig at noen av barna har behov utover det vanlige, bortsett fra at noen av dem, med utgangspunkt i dagens situasjon, sannsynligvis vil ha utfordringer i forhold til å tilpasse seg i samfunnet.

Foreldrenes omsorgsevne er blitt utredet av psykiater Kirsten Westlye. Hennes rapport forelå i september 2007. Psykiaterens konklusjoner er referert i innledningen til dette vedtak. Bevisførselen i saken har vist at denne konklusjon i det store og hele

er korrekt i forhold til far. I forhold til mor er konklusjonen mer uklar. På side 32 i rapporten uttales det følgende:

"Trude Hansen synes mer og mindre å stille seg lojalt bak sin ektefelles synspunkter, men har ved enkelte anledninger uttrykt uenighet. Mye tyder likevel på at det er Rune Hansens holdninger og meninger som preger hjemmesituasjonen, og at Trude Hansen har liten gjennomslagskraft med sine synspunkter dersom hun er uenig med Rune Hansen."

Utredningen er gjort mens mor og far bodde sammen. Forholdene i hjemmet var vanskelige. Barnas situasjon var da som beskrevet i bvl. § 4-12, 1. ledd alternativ a. Grunnvilkåret for omsorgsovertakelse var altså oppfylt. Det vises til psykiaterens konklusjoner i forhold til far. Mor hadde også, ettersom hun bodde sammen med far, ansvar for de uholdbare forholdene.

Spørsmålet om omsorgen skal overtas skal løses med utgangspunkt i dagens situasjon. Trude Hansen og barna har reist fra Rune Leander Hansen. Dette viser at Trude ikke lenger stiller seg mer og mindre lojalt bak sin ektefelles synspunkter slik psykiater Westlye legger til grunn. Løsrivningen fra Rune Leander Hansen har vært svært byrdefull, særlig når man tar i betraktning at mor var høygravid da hun reiste og at hun i ettertid har født et barn. Det har også vært belastninger i ettertid ved at far har oppsøkt henne og barna med tanke på å bringe barna tilbake samt at hennes venninne på Finnskogen har involvert seg for mye i forhold til barna. Situasjonen på Finnskogen har imidlertid ikke vært truende for barna. Mors nest eldste barn, Idun og mors svigermor har vært der for å hjelpe. Barneverntjenesten i Grue har vært på stedet uten å ha vært alvorlig bekymret.

Barnas omsorgssituasjon er likevel beheftet med alvorlige mangler nå. Det vises til bestemmelsen i bvl. § 4-12, 1. ledd alternativ a. De alvorlige mangler knytter seg først og fremst til begrensinger i den materielle omsorg mor kan gi herunder at mor igjen står på flyttefot. Grunnvilkåret for omsorgsovertakelse er oppfylt i dag.

Det er Trude Monica Hansen som har den faktiske omsorgen for barna. Hun har også reist sak mot far med påstand om å få den daglige omsorgen for barna. Fylkesnemnda legger til grunn at hun vil gjennomføre og få medhold i sitt krav. Nemnda legger derfor til grunn at det er mor som skal vurderes opp i mot bvl. § 4-12.

Fylkesnemnda vurderer at mor vil kunne gi samtlige barn forsvarlig omsorg dersom hun mottar hjelp fra barneverntjenesten. Dette synspunktet er tuftet på at mor ikke flytter tilbake til far eller at far flytter til mor. Dersom dette skjer er man tilbake til utgangspunktet og betingelsene for omsorgsovertakelse vil være oppfylt. Det er ikke grunn til tro at familien vil kunne makte å motta hjelpetiltak dersom far kommer tilbake til familien.

Mor vil kunne være i stand til å samarbeide med barneverntjenesten. Hennes tidligere vegring i forhold til barneverntjenesten, antas hovedsakelig å skyldes fars dominans over henne. Mors samarbeid med barneverntjenesten må være omfattende. Hun må for det første ta imot et boligtilbud. Hun må videre samarbeide med barneverntjenesten i forhold til de problemer far vil kunne skape. Videre må hun sørge for at barna får nødvendig undervisning. Mye tyder på at mor ikke vil ha kapasitet til selv å drive med hjemmeundervisning slik saken står nå. Det kan da bli

aktuelt å sende barna på ordinær skole. Mor må også vurdere om noen av barna skal gå i barnehage. Barneverntjenestens anbefalinger bør følges. Mor må akseptere at barneverntjenesten får innsikt i alle forhold som omhandler barna.

Barneverntjenesten må få tilgang til mors hjem for å kontrollere at barnas situasjon er forsvarlig. For å sikre at forholdene for barna blir forsvarlige, har nemnda besluttet å gi barneverntjenesten adgang til å foreta tilsyn med hjemmet etter bvl. 4-4, 4. ledd. Denne rett skal barneverntjenesten ha i tre år.

Mor vil antagelig trenge hjelp og støtte på flere områder. Dette vedtak er fattet med utgangspunkt i at mor vil evne å samarbeide med barneverntjenesten til barnas beste.

Fylkesnemnda har således kommet til at det vil kunne skapes tilfredsstillende forhold for barna ved hjelpetiltak dersom bare mor har den daglige omsorgen for barna.

Vedtaket er enstemmig.

Slutning:

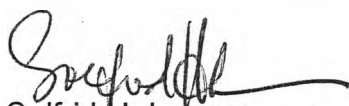
1. Begjæringen om omsorgsovertakelse tas ikke til følge for noen av barna.
2. Barneverntjenesten i den kommune Trude Monica Hansen bor (pr i dag Vindafjord) har rett til å sette inn tilsyn i hjemmet jfr. bvl. § 4-4, 4. ledd. Retten til å sette inn tilsyn gjelder for tre år.

Vedtaket ble fattet i lukket møte. Kun nemndas medlemmer var tilstede.

Partene kan kreve saken overprøvet av tingretten. Søksmål reises ved at det fremsettes krav om rettslig overprøving eller sendes stevning til fylkesnemnda. Frist for å reise søksmål er 2 - to - måneder fra den dag parten eller dennes advokat fikk melding om vedtaket.

Tom B. Danielsen

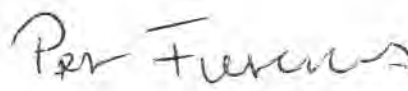
Solfrid H. Larsen

Thor Bruhvær

Britt Bjøland Lode

Per Furenes